

[Inger Stilling Pedersen]

separation og skilsmisse, har nok mindre udsigt til succes end en parrådgivning, der tilbydes, inden konflikterne er blevet så dybe, at parterne har taget skridt til at opløse ægteskabet.

For imidlertid at tilvejebringe materiale, der kan danne grundlag for en samlet vurdering af, hvorledes en frivillig rådgivningsordning vil virke i praksis, agter Justitsministeriet at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal forberede en forsøgsordning i Københavns og Ringkøbing Statsamter.

I Københavns Statsamt er det hensigten at lade den selvejende institution Ægteskabs- og Skilsmissehjælpen gennemføre rådgivningen, mens denne i Ringkøbing Statsamt vil blive udført af rådgivere fra bl.a. Ringkøbing Amtskommune i samarbejde med statsamtets jurister.«

Arbejdet med forsøgene gik i gang i efteråret 1989, dog således at der ikke indgår en privat rådgivningsinstitution i dem, idet forsøget også i Københavns Statsamt foregår i offentligt regi. Forsøgene har nu forløbet 2½ år, og det må formodes, at materiale i tilstrækkeligt omfang er for hånden til at drøfte en permanent ordning.

Svar (13/4 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Civilretsdirektoratet, som bl.a. har oplyst følgende:

»Ved lov nr. 209 af 5. april 1989 om ændring af ægteskabsloven m.v. blev den obligatoriske mægling i ægteskabssager afskaffet. Samtidig blev det i ægteskabslovens § 43, stk. 2, fastsat, at justitsministeren »kan fastsætte regler om frivillig rådgivning af ægtefæller, inden der meddeles separation eller skilsmisse.«

I bemærkningerne til lovforslaget, Folketingstidende 1988-89, tillæg A sp. 1123 f, anførtes det, at der vil blive nedsat en arbejdsgruppe, som skal forberede en forsøgsordning med parrådgivning med henblik på at tilvejebringe et materiale, der kan danne grundlag for en samlet vurdering af, hvorledes en rådgivningsordning vil fungere i praksis.

Arbejdsgruppen blev nedsat den 22. maj 1989 og aflagt indstilling om forsøgsordningens udformning i januar 1990. Forsøgsordningen blev etableret den 1. marts 1990 i over-

ensstemmelse med indstillingen, og rådgivningerne under forsøgsordningen fandt herefter sted i perioden 1. marts 1990 til 1. marts 1991. De enkelte rådgivninger blev evalueret i de deltagende statsamter, og i august måned 1991 modtog arbejdsgruppen resultaterne fra forsøgsordningen med henblik på, at arbejdsgruppen på grundlag heraf kan afgive en indstilling om, hvorvidt der bør etableres en permanent parrådgivning, og hvordan en sådan ordning i givet fald bør udformes. Det forventes, at arbejdsgruppen vil afslutte sit arbejde i løbet af et par måneder.

I overensstemmelse med ægteskabslovens § 43, stk. 2, og forarbejderne hertil, navnlig justitsministerens bemærkninger ved fremsættelsen af lovforslaget i sin tid (Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 142) har den ordning om parrådgivning, som arbejdsgruppen har undersøgt, vedrørt en sen rådgivning, dvs. en rådgivning, der i almindelighed finder sted i forbindelse med en ægteskabssag. En tidlig rådgivning som nævnt i spørgsmålet ligger uden for ægteskabsloven.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Civilretsdirektoratet ovenfor anførte. Det bemærkes, at Justitsministeriet ikke finder grundlag for på nuværende tidspunkt at foreslå regler fastsat om tidligere rådgivning.

Spm. nr. S 693

Til *arbejdsministeren* (31/3 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvorledes sikres det, at arbejdsløse efter 12 måneders ledighed uden kompetencegivende uddannelse, som har indgået en elevkontrakt, hvorefter der fyldes op fra elevløn til dagpenge-niveau, kan afslutte en uddannelse, der varer f.eks. 9 måneder ud over den 31. december 1993, hvor loven udløber?«

Begrundelse

Mange arbejdsløse uden kompetencegivende uddannelse udnytter muligheden for at uddanne sig på dagpenge. Dette var da også det erklærede mål bag lovgivningen, der udløber den 31. december 1993. Mange har den opfattelse, at der gives uddannelsesmuligheder i 2,5 år, hvilket jo fremgår af loven.

Spørgeren får en del breve fra usikre mennesker, der nu er bange for, at de ikke kan gøre